

Peter Mašič

LJ-29 2021 ALI KAKO SMO POKOPALI KADETnico

Od zadnje akcije septembra 2021 do naslednjega kaninskega tabora 2022 je minilo skoraj eno leto, ko nismo bili v tej jami in smo sanjali, kako bomo skozi podor z močnim preprihom na plitvejšem dnu v južnem kraku prišli globoko v kaninski masiv.

Končno je prišel poletni tabor in 28. julij 2021. Ko smo imeli vso opremo na gori in je bilo dobro vreme, se nas je pet odpravilo v plitvejšo dno jame na -350 z namenom najti pot skozi podor. Ko smo vstopili v podorni rov, ki se je na vsakem koraku krušil, smo spoznali, da se potencialno nadaljevanje, najdeno eno leto prej, sploh nikjer ne nadaljuje. Matic je nato še splezal proti kaminu nad breznom v podoru, ki ni šel nikamor, brezno pa smo raziskali nekaj dni pozneje. Odločili smo se, da v tem podoru ne bo mogoče narediti nič. Izstopili smo ven iz podora na dno brezna in zagledali razpoko pet metrov stran, ki bi morda lahko šla naprej. Ker smo imeli dovolj časa, smo jo začeli širiti. Po širjenju na poti ven se mi prav nikamor ni mudilo in sem zelo počasi žimarel, nato sem na -100 metrih zaslišal Jureta, da prihaja nevihta. Čez nekaj sekund sem zaslišal odmevanje grmenja skozi skale ter silovito pospešil. Na vrhu vhodnega brezna na -20 je že

začel teči slap in čez nekaj minut sva z Juretom tekla v tabor, medtem ko se je močno bliskalo. S širjenjem smo Diba, Špela in jaz nadaljevali še naslednji dan, z zelo slabim širilnim sredstvom smo razpoko dovolj razširili, da sem se zbasal do ovinka, za katerim je jama samo še ožja.

2. avgusta smo Lanko, Diba in jaz šli v meander v stranskem breznu (vzporedno brezno Big šahtiča) na -250, kjer smo na koncu meandra razširili vstop v brezno, ki se je po desetih metrih globine ustavilo na poševnem dnu, totalno zapolnjenim z šodrom. Nato smo neuspešno iskali nadaljevanje v kaminu na drugi strani dna in ker smo spet imeli preveč časa, smo na višjem delu poševnega dna kopali šoder in blato iz neke majhne luknje. Skopali smo toliko, da sem se zbasal do nevidnega prostora in videl, da se samo že bolj zoži, sklenili smo umik in razopremili meander ter stransko brezno.

Dva dneva pozneje so na daljšo akcijo z okoli 300 metri vrvi šli Diba, Dave, Špela in Matevž. Najprej so se odpravili v severni krak na globlje dno, kjer sta Dave in Matic splezala do kamina, ki se nadaljuje brezupno v podor, Špela in Matevž pa sta medtem kopala v šoder. Nato so razopremili vse do križišča obeh krakov jame, Špela in Matevž sta šla ven, Diba in Dave pa v južni krak na dno še enkrat v podor. V podoru sta opremila brezno, ki se po desetih metrih globine ni nadaljevalo, odšla nazaj ven, brez da bi zmerila podor ter med potjo ven razopremila do križišča krakov jame.

Naslednji dan smo šli ven tovorit štrike Lanko, Matevž in jaz. Spustili smo se do križišča krakov, kjer smo si natovorili štrike s prejšnjih akcij. Lanko in Matevž sta žimarila ven, jaz pa sem zadaj razopremil. Na vrhu brezna Big šahtič naju je zapustil Lanko, ki je pogumno vzel največjo prasico in še eno manjšo prasico ter je iz -160 nesel vsaj 240 metrov štrika! Z Matevžem sva nato šla še v okno v brezno Šahtič in naprej od okna prišla v brezno, ki se je povežalo v že znane dele v dvoranco nad stranskim breznom. Po merjenju sva šla ven, vmes pa sva razopremila do vrha brezna Šahtič.

Na zadnji akciji v LJ-29 so bili Matevž, Tim in Garmin. Z velikim upanjem so opremili še zadnje potencialno nadaljevanje, brezno na -80. Naprej so prišli do brezna, ki se poveže v že znano največjo dvorano te jame, nato pa so do vhoda razopremili.

Iz zelo velikih obetov smo na koncu zmerili le 93 metrov poligona, ostalo pa je še vsaj 50 metrov neizmerjenega podora. Skupno je jama dolga 1190 in globoka 415 metrov. Preprih v jami deluje kot, da kroži, na dnu južnega kraka vleče v podor in šoder, na dnu severnega kraka pa piha ven iz podora. Zgodba največje LJ jame se je torej zaključila, ta čas pa se je začel drugi del zgodbe v Breznu spečega Dinosaurja, kjer smo lahko porabili ves štrik in uživali v pravih globinah Kanina. Morda pa bo tehnologija omogočila preboj v LJ-29, tako kot se je to zgodilo v Dinosaurju. |

Levo: Inovativne tehnike plezanja. Desno: Kljub temu, da se je jama zaprla, je avtor članka vesel kot radio. Foto: Špela Borko, Jure Bevc